

Ben Sana Mahpus Sen Taş Medreseye

— muhammed-meh · 31 Temmuz 2012

BEN SANA MAHPUS SEN TAŞ MEDRESEYE

Seğriyen yıldızların peşi sıra
Seğirttim dolu dizgin doru atlar gibi

Seğriyen gözlerim miydi
Yoksa kirpik uçlarıma düşen yıldızlar mı bilmem

Hayırsız düşler gibi darmadağın

Bu sessiz karmaşada
Taş duvarların, kavgaların yabanıl şehrinde

Bu hissiz meydanların, küflenmiş şehrinde, ben...

Ben Yu/sufiyim
Ben sana mahpus, sen taş medreseye.

Sokaklarda bir garip sessizlik var
Bu anlatılmaz bir vakıdır yalnızlığa dair
Zamansız üşüyüşler gibi darmadağın
Dağıldığım bir kavga sonrası

Haramilerden şehir eşkiyalarından
Kaçarken apansız tutsakladığın

Bir gece kaçakken kolumdan tutup sakladığın

Alnımdan öpüp kucakladığın, ben...

Ben Yu/sufiyim
Ben sana mahpus, sen taş medreseye. İnkâr mı edeceğim halimi, la...

Dudağımdaki gülüşler gibi darmadağın

Namlu ucunda titreyen kuş gibiyim

Bil ki şafağın atma vaktindeyim

Belki aklımı atma vaktidir bu an

İzinsiz gösterilerde ezilen şiirlere

Karabasanlar baskın verirken, ben...

Ben Yu/sufiyim

Ben sana mahpus, sen taş medreseye

Sonbahar akşamlarında kıvrandığım zamanlarda

Kılıpayı kurtulduğum kavgalarda, mırıldandığım isyan

Tılsımlı bir ezgidir dudaklarımda

Boş sokaklarda diz çöküşlerim gibi darmadağın

Yağmurlar kadar esrarlı

Ölüm kadar ısrarlı bir yağmacıdır parmaklıklar

Yağmaladıkça yağmalar şakaklarımı

Mütevekkil uykularımda rüyalarımı

Allah'a açılan kollarımla, ben...

Ben Yu/sufiyim

Ben sana mahpus, sen taş medreseye.

Muhammed Mehmet Gül